

15 TEMMUZ DERGİSİ

ARALIK 2022

ABDULBAKİ ÜNLÜ
İMAM HATİP ORTAOKULU

15 TEMMUZ DARBE GİRİŞİMİ

15 Temmuz 2016 neden önemli? Neden ismi hep geçiyor? Önemi nedir?

Çünkü o gün, hükümete karşı çıkan ve ülkemizi 50-60 yıl geriye götürmek, bizi parçalamak isteyen, "FETÖ" ismi verilen terör örgütü darbe girişimi yapmıştır. İşte tam o gün Türk halkının şah damarlarına basılmıştır. Halk, büyük küçük demeden herkes kenetlenmiş ve darbecilere geçit vermeyerek büyük başarı göstermiştir. 251 vatandaşımız şehitlik 2734 vatandaşımızsa gazilik mertebesine ulaşmıştır. Bu uğurda şehit olanların tablosuna baktığımızda, en üstte, büyük bir kahraman göze çarpar. İşte o, Astsubay Başçavuş Ömer Halisdemir'dir. Kendisi darbe günü öyle bir tarih yazdı ki, adını altın harflerle yazdırdı. Bir kahraman... Vücuduna tam 33 kurşun yiyen, yine de şehit olacağını bile bile, darbeci-hain ve onların komutanları Semih Terzi denen o alçağı vuran bir kahraman... Ve onun gibi niceleri...

Darbe olduğunda devletimizin başında, Cumhurbaşkanımız Sn. Recep Tayyip Erdoğan vardı. Darbeyi en önde takip etti. Milletimizi sokaklara davet etti. Darbeciler, İstanbul'da köprüyü kapatırken Ankara'da da TBMM'yi bombaladı. Aynı zamanda Cumhurbaşkanına, Yurtta Sulh konseyinde bulunurken suikast girişimi düzenlendi. Neyse ki teröristler geç kaldılar ve onlar gelmeden hemen önce Cumhurbaşkanı, oradan ayrılmıştı. Sivillere ateş açıldı. Herkes sokaklara akın etti. Atatürk havalimanı, ele geçirildi. Cumhurbaşkanı, bir televizyon kanalının spikeri sayesinde yayına bağlandı. Ve halka seslendi. Bu halk ki asla birinin himayesine giremez, Bağımsızlığına düşkündür, bu darbeye de görülmüştür. Halkta bu inanç olduğu sürece asla bu darbeciler istediklerine ulaşamayacaktır.

Adil Ahmet YILDIRIM

TEMMUZ'UN 15'i

Her tarafta duyuldu bombaların sesi,
Paramparça oldu Büyük Millet Meclisi.
Var olsun diye vatanda demokrasi,
Sokaklara döküldü kadını, erkeği, yaşlısı, genci...

Kimi panzerin önüne yattı,
Kimi kurşunlara siper etti gövdesini.
Herkes kanıtladılar Türk'ün cesaretini!
Hiçbir Türk kabul etmez, düşmanın esaretini.

Yaşatmak için öldü her biri,
Düşünmeden feda ettiler ruhlarıyla bedenlerini.
Onlar için tek husus Türk'ün egemenlięi,
Anladı düşman Türk'ün yenilmezliğini.

Unutturmadık hiçbir zaman ülkümüzü,
Yeniden söylettik Çanakkale Türküsü'nü.
Şehitler asla ölmez, ölümsüzsünüz her biriniz.
Bilin ki mahşere kadar kalbimizdesiniz.

Salih Ahmet Ünal
Ayşenur KURUCU

ŞEHİTLERE MEKTUP

Değerli 241 Şehit,

241 şehit , atalarımızın mirasını korumak uğruna feda edilmiş 241 can , kahraman...

Bizim başka Türkiye'mizin olmadığını bilen kahramanlardı onlar, göğüslerini tanka topa siper edenlerdi o kahramanlar... Yüz senedir verdiğimiz mücadelenin devamıydı o gece, gözü dönmüş mankurtların ölüm saçtığı geceydi. korkutmaya çalıştılar, korkuttular. Korkudan dışarı çıkamayız sandılar. Diyordu ya spiker: Türk Milleti dışarıdan silah sesi gelse camiden dışarı adımını atamaz diye. Aslında doğru söylüyordu: Bir millet silah sesi duysa bulunduğu yerden dışarı çıkamazdı. Hepsi öyle düşünüyordu aslında. Tankı, topu görünce korkar kaçır eve kapanırız sandılar.Ama söz konusu olan millet Türk Milleti idi. Fatih'in, Kanuni'nin, Mustafa Kemal Paşa'nın torunlarıydı bu Türk Milleti. İmanımızı da bilmiyorlardı. Haçlıların uşakları nereden bilsin ki imanı? "Garbın afakını sarmışsa çelik zırhlı duvar , benim iman dolu göğsüm gibi serhaddim var" demiyor mu idi İstiklal Marş'ımızda Mehmet Akif? Hayır, onlar bilmiyordu. Tüm halkın ellerinde sadece bayrakla direneceğini bilmiyorlardı. Sonra kudurdular, milletin meclisini bombaladılar. Milleti hayasızca milletin silahıyla taradılar. Ama olmuyordu, halk bir öldükçe bin diriliyordu.

En sonunda güneş yüzünü gösterdi. Her karanlık gecenin apaydın bir sabahı vardır ya, gün ağardı. Katiller tutuklandı ve asımın nesli kazandı, İslam'ın son sancağı yine devrilmedi. Geride 241 şehit kaldı... Vatan size minnettardır!

Atilla İLDEŞ

Sevgili 15 Temmuz Cennetlikleri;

Sevgili annelerinin göz bebekleri, sevgili kalplerimizin güvercinleri, alemlerin efendisinin komşuları. Nerelerdesiniz? Gözlerimiz yollarda kaldı. Nerelerdesiniz? Çekip gittiniz o karanlık gecede. Dünyada olan misafirliğinizin süresi bitti. Şimdi ise sizler asıl yuvanızdasınız. Ama keşke demeden de olmuyor güvercinler. Keşke o gece yaşanmasaydı. Keşke uçuşmasaydınız ebediyete birer birer. Ama merak etmeyin. O dökülen kanlarınızın tek bir damlası bile yerde kalmayacak, Allah bizimle, Allah sizinle, çünkü biz minarelerden yükselen umudun, geleceğin sesleriyiz. Ölümün üzerine koşa koşa giden şahadet şerbetini içmek için yarışan bir milletin evlatlarıyız. Siz demokrasi şehitleri milletimizin gücünü, imanını bir kez daha bütün dünyaya gösterdiniz.

Kıyamet kopmuştu sanki o gece, sanki surun sayısı yakındı, birileri bağıırıyordu sanki "Yeter Artık" diye. Ama kalpleri kararmış hainlik zebanilerinin gözü kör, kulağı sağır olmuştu. Merhametleri ise yer yarılmış içine girmişti. Kalpleri çürümüştü onların, ruhları hainliğe yürümüştü. Ne suçu vardı ki öksüz kalmış vatan yavrularının? Ne günahı vardı ki yetim bırakılmış şehit ciğerparelerinin? Ne gerek vardı ki bu kanlı ve karanlık geceye? Ne gerek vardı ki güvercin olup yükselmenize... Ama söz konusu vatandı tabi. Neden yaptılar bunu? Neden ciğerimizi yaktılar? Güvercinler; siz hiç merak etmeyin. İntikamınız alınacak. Çünkü siz cennetten inen bir tohumdunuz. Şimdi ise cennete yükselen ve herkesin gölgesinden faydalandığı birer ağaçsınız. Siz herkesin sahip olmak istediği yükselmek istediği mertebedesiniz. Çünkü siz şehitsiniz. Dünyanın en güzel kokan çiçeğisiniz. Siz barışın simgesi, demokrasinin, halkın sesi oldunuz.

Ey şehit oğlu şehitler! Ruhunuz şad olsun. Huzur içinde uyuyun. Bu vatan bizlere emanet. Ve öyle oldukça da ŞEHİTLER ÖLMEZ VATAN BÖLÜNMEZ. Bütün sevgilerim, kalbim sizinle...

Sema YÜKSEL

15 TEMMUZ... ZAMANIN DURDUĞU GÜN...

O gün, annem ve babamla gerçekten çok eğlenmiştik. Doğum günümdü çünkü... 14 Temmuzdu... 7 yaşına girmenin sevinciyle, babam istediğim oyuncağı almış, ağabeyim ve annem ise daha pek çok şey almışlardı. Pasta kestik, mumu üfledim. Her şey çok güzel geçti. Bu sevinç ile yatağıma yattığımda, hala yerimde duramıyordum. Lakin günün yorgunluğu ağır basınca uyuyakalmışım.

Bir ses ile uyandım. Sanki birisi davula vuruyordu. Yok, yok bu başka bir şey idi. O sırada annemin, babama;

-Gitme, ne olursun gitme Onur!

-Olmaz Zeynep, görmüyor musun haberleri, Mert de gelecek benimle. Bu ülke bizim, onların değil.

Bunlarda ne oluyordu? Babam nereye gidiyordu? Hiçbir şey anlamamıştım. Uyandığımı fark eden annem, hemen yanıma geldi. O sırada babam ile ağabeyim abdestlerini almış, çıkıyorlardı, babam çıkarken de,

-Sakin dışarı çıkmayın, biz köprüye gidiyoruz, darbeciler orayı da kapatmış. Burak'a sahip çık.

Yine o ses... Annem;

- Korkma yavrum, baban ve ağabeyin gelecek.

- Neden gidiyorlar anne? Hem gece yarısı?

- ...

Annemin bu suskunluğu beni endişelendirmişti. Ağlamaklı oldum. Annem beni kucağına aldı.

-Korkma dedim ya, birileri oyun oynuyor, baban onları ebeleyip gelecek.

Bu cümle beni tatmin etmemişti. Babam? Oyun için? Gece yarısı dışarı çıkıyor?!

- Doğru söyle anne.

- Neden başka şey diyeyim oğlum? Baban ve ağabeyin gelecek.

Derken... Yer sarsıldı sanki... Bir uçak sesi, ardından bir gümlleme... O an anladım ki, bu basit bir şey değildi.

Uzun süre bekledik. Ara ara yine sesler geliyordu. Bazen de dışarıdan insan sesleri ve 'Allahu ekber ' sesleri geliyordu. Bu kelimeyi bana geçen ay annem ve babam öğretmişti.

Haberlerde şu cümleyi duydum, ama henüz okumayı tam öğrenememiştim: ' Sayın dinleyiciler, darbeci hainler meclisi bombaladılar.', 'Köprüye tank geldi.', 'Cumhurbaşkanına suikast girişimi.'

Darbeciler? O da neydi? Telefonda bombalama olan oyun oynamama annem izin vermezdi. E o zaman... Bu oyun değildi! Annem bir yandan dua ediyor, bir yandan da;

-Ya rabbi! Sen bu hainlere geçit verme!

Cesaretimi topladım ve:

-Anne, neler oluyor?!

Annem bana döndü, dudağının mırıldanması durdu;

-Sana bu sefer gerçeği söyleyeceğim. Bu kişiler ÷lkemize düşman. Onlar biz, evlerimizden, yurdumuzdan vazgeçirmek istiyorlar. Biliyorum, anlayamıyorsun dediklerimi fakat bunlar maalesef gerçek.

Dondum, kaldım. Artık her şeyi kavramaya başlamıştım. Birileri, asla istemeyeceğimiz bir şeyi bize yapmaya çalışıyor. Üstelik, annemin deyişine göre, bunlar bizim dinimizden, ırkımızdan ve askerlerimizdendi!

Artık ağlamıyor, kızıyordum. Tam o sırada, ağabeyim üstü kanlı bir biçimde eve daldı. Annem anında;

- Ne oluyor Mert! Meraktan çatladım! Baban nerede?

Bunu der demez, ağabeyim ağlamaya başladı. Annem daha da endişelenmeye başlamıştı. Ağabeyim:

- O... Babam... Ağır yaralı, ona yardım etmeye çalışıyorlar.

- Ne! Ben de geliyorum!

- Hayır anne! Sen kardeşime bak. Üstelik bu çok tehlikeli.

Annem mecbur durdu. Birkaç saat sonra, geçmeyen dakikalardan, annemin beni yatırma çabalarından sonra, o haber geldi. Ağabeyim gelmişti. Babamın al bayrağa sarılı bedeni, evimizin önüne geldi. Sela sesleri, çığlıklar, nidalar... Hepsi birbirine karışmıştı... Dün beni sevindiren babam, bugün, şimdi, yoktu... Annem yıkılmıştı adeta... Diz çökmüş ağlıyor, komşularımız onu sakinleştirmeye çalışıyorlardı. Birkaç dakika sonra, haberlerde spikerler, 'Sayın dinleyiciler! Darbeciler umduklarına ulaşamadılar. Halk adeta birbirine kenetlendi. Halkın Direnişisi 15 TEMMUZ 2016 günü, tarihe önemli bir gün olarak yazıldı.' Diyordu. Annem ellerini havaya kaldırdı, 'Allahım! Sen nelere kadirsin! Benden cananımlı aldın, fakat bu hainlere geçit vermedin! Eşim, bu uğurda şehit oldu, ama kanı yerde kalmadı!'

*****

Yıllar sonra, bu günü unutamamamın da etkisiyle, sırf bir daha böyle bir şey olmasın, devletimiz ilelebet payidar olsun diye, çalıştım, çabaladım ve iyi bir general oldum. Artık darbeciler, babamı bombalarıyla, tanklarıyla şehit ettikleri gibi bir daha böyle bir şey yapamayacaklar! Çünkü zamanın durduğu 15 TEMMUZ 2016 günü, tarihe 'MİLLETİN DİRENİŞİ' ismiyle, altın harflerle yazıldı. Hainler, emellerine asla ve katiyen ulaşamayacaklar, bu devlet ilelebet payidar olacaktır!

Adil Ahmet YILDIRIM